



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ



ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 28-2-2020

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α5**

Αριθμός απόφασης: 450

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213-1604538

ΦΑΞ : 213-1604567

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

- 1.** Τις διατάξεις :
 - α. Του άρθρου 63 του ν.4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.
 - β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10-03-2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22-03-2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει.
 - γ. Της ΠΟΛ 1064/2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 1440/27-4-2017).
- 2.** Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
- 3.** Την υπ' αριθμόν Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30-8-2016 (ΦΕΚ 2759/τ.Β'/01-09-2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.
- 4.** Την από 13-11-2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του, ΑΦΜ, κατοίκου, οδός κατά της με αριθμό/2019 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος για το φορολογικό έτος 2015, της με αριθμό/2019 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος για το φορολογικό έτος 2016 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε' ΠΕΙΡΑΙΑ και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.
- 5.** Την με αριθμό/2019 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος για το φορολογικό έτος 2015, την με αριθμό/2019 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος για το φορολογικό έτος 2016 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε' ΠΕΙΡΑΙΑ, των οποίων ζητείται η ακύρωση, καθώς και την από 1-10-2019 οικεία έκθεση ελέγχου.
- 6.** Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. Ε' ΠΕΙΡΑΙΑ.
- 7.** Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α5 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 13-11-2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του , ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Με την με αριθμό/2019 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος για το φορολογικό έτος 2015 προσδιορίστηκε στον προσφεύγοντα διαφορά φόρου εισοδήματος ποσού 500,05€, πλέον πρόσθετου φόρου λόγω ανακρίβειας 250,03€, ήτοι 750,08€.

Με την με αριθμό/2019 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος για το φορολογικό έτος 2016 προσδιορίστηκε στον προσφεύγοντα διαφορά φόρου εισοδήματος ποσού 4.104,80€, πλέον πρόσθετου φόρου λόγω ανακρίβειας 2.052,40€, πλέον ειδική εισφορά αλληλεγγύης 197,94€, ήτοι 6.355,14€.

Οι προαναφερθείσες προσβαλλόμενες πράξεις εκδόθηκαν βάσει της από 1-10-2019 έκθεσης ελέγχου, κατόπιν της με αριθμό .../2017 εντολής ελέγχου, και επιδόθηκαν στις 14-10-2019 στον προσφεύγοντα, σύμφωνα με τις οικείες εκθέσεις επίδοσης. Είχε σταλεί το με αριθμό/...../2016 έγγραφο της Αρχής του άρθρου 7 του ν.3691/2008 στη Δ.Ο.Υ. Ε' ΠΕΙΡΑΙΑ. Κατόπιν επεξεργασίας των τραπεζικών καταθέσεων του προσφεύγοντα, ο έλεγχος έστειλε στον προσφεύγοντα το με αριθμό/2018 αίτημα χορήγησης στοιχείων και εγγράφων, με το οποίο τον καλούσε να διευκρινίσει την προέλευση/ πηγή των καταθέσεων προσκομίζοντας οιοδήποτε αποδεικτικό στοιχείο. Ο προσφεύγων δεν ανταποκρίθηκε στο αίτημα του ελέγχου και εκδόθηκε το με αριθμό/2018 Σημείωμα Διαπιστώσεων Ελέγχου και οι με αριθμό-.../2018 και-.../2018 προσωρινές πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, τα οποία κοινοποιήθηκαν στον προσφεύγοντα στις 22-11-2018. Ο προσφεύγων ανταποκρίθηκε με το με αριθμό/2018 υπόμνημά του, την με αριθμό/2019 αίτησή του, το με αριθμό/2019 δεύτερο επεξηγηματικό υπόμνημά του και την με αριθμό/2019 αίτησή του. Ο προσφεύγων ισχυρίστηκε και το διαπίστωσε και ο έλεγχος ότι τραπεζικός λογαριασμός του προσφεύγοντα χρησιμοποιούνταν για τις ανάγκες της επιχείρησης «.....» με ΑΦΜ, της οποίας ο προσφεύγων ήταν κατά τα ελεγχόμενα έτη μέλος. Η πλειοψηφία των ισχυρισμών του προσφεύγοντα έγιναν δεκτοί από τον έλεγχο, ο οποίος προσδιόρισε ποσό 1.515,31€ για το φορολογικό έτος 2015 και ποσό 12.438,50€ για το φορολογικό έτος 2016 ως προσαύξηση περιουσίας εισοδήματος του οποίου δεν προκύπτει η πηγή ή η αιτία προέλευσης και συνέταξε την οικεία έκθεση ελέγχου.

Ο προσφεύγων με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή αιτείται την ακύρωση των προσβαλλόμενων πράξεων, διότι οι καταθέσεις δεν είναι από άγνωστη πηγή (σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 48 παρ.3 του ν.2238/1994 και του άρθρου 21 παρ.4 του ν.4172/2013, εγκύκλιος 1175/2017) αλλά από πελάτες της επιχείρησης στην οποία συμμετέχει (μέσω απεσταλμένων τους) και την οποία διευκόλυνε με τη χρήση του τραπεζικού του λογαριασμού.

Οι πιστώσεις που έκρινε ο έλεγχος ως προσαύξηση περιουσίας του προσφεύγοντα είναι οι παρακάτω:

α/α	Αρ.	Ημ/νία	Καταθέτης	Ποσό	Σημειώσεις
-----	-----	--------	-----------	------	------------

	λογαριασμού				
43		25-5- 2015		230€	Ο προσφεύγων είχε ισχυριστεί στα υπομνήματά του και ισχυρίζεται και στην ενδικοφανή προσφυγή ότι αποτελεί μεταφορά από το ταμείο της επιχείρησης που κατέθεσε απεσταλμένος.
58		24-8- 2015		437,81€	Ο προσφεύγων είχε ισχυριστεί στο από 11-12-2018 υπόμνημά του ότι αποτελούσε είσπραξη τιμολογίου από την επιχείρηση «.....» με ΑΦΜ, αλλά δεν εμφανιζόταν αντίστοιχη κίνηση στην καρτέλα πελάτη – Στο από 4-3-2019 υπόμνημά του ισχυρίστηκε ότι αποτελούσε μεταφορά από το ταμείο της επιχείρησης – Στην ενδικοφανή προσφυγή ισχυρίζεται ότι αποτελεί είσπραξη από τον πελάτη «.....»
75		27-10- 2015		847,50€	Ο προσφεύγων είχε ισχυριστεί στα υπομνήματά του και ισχυρίζεται στην ενδικοφανή προσφυγή ότι αποτελούσε είσπραξη τιμολογίου από την επιχείρηση «.....» με ΑΦΜ
	ΣΥΝΟΛΟ 2015			1.515,31€	
97		26-1- 2016		217€	Ο προσφεύγων είχε ισχυριστεί στα υπομνήματά του και ισχυρίζεται στην ενδικοφανή προσφυγή ότι αποτελεί είσπραξη τιμολογίου από την επιχείρηση «.....» ή» με ΑΦΜ
106		29-2- 2016		680€	Ο προσφεύγων είχε ισχυριστεί στα υπομνήματά του και ισχυρίζεται στην ενδικοφανή προσφυγή ότι αποτελεί μεταφορά από το ταμείο της επιχείρησης και η καταθέτρια ήταν

					απεσταλμένη
132		9-6- 2016		200€	Ο προσφεύγων είχε ισχυριστεί στα υπομνήματά του και ισχυρίζεται στην ενδικοφανή προσφυγή ότι αποτελεί μεταφορά από το ταμείο της επιχείρησης και ο καταθέτης ήταν απεσταλμένος
134		9-6- 2016		3.812,52€	Ο προσφεύγων είχε ισχυριστεί στο από 11-12-2018 υπόμνημά του ότι αποτελούσε μεταφορά από το ταμείο της επιχείρησης από το αναλυτικό καθολικό του οποίου υπάρχει μόνο πίστωση 437,81€ – Στο από 4-3-2019 υπόμνημά του ισχυρίστηκε ότι αποτελούσε είσπραξη τιμολογίου από την επιχείρηση «.....» με ΑΦΜ, αλλά δεν εμφανιζόταν αντίστοιχη κίνηση στο αναλυτικό καθολικό του λογαριασμού του πελάτη – Στην ενδικοφανή προσφυγή ισχυρίζεται ότι αποτελεί κατάθεση επιταγής πελάτη
146		25-7- 2016		1.000€	Ο προσφεύγων είχε ισχυριστεί στα υπομνήματά του και ισχυρίζεται στην ενδικοφανή προσφυγή ότι αποτελεί μεταφορά από το ταμείο της επιχείρησης και η καταθέτρια ήταν απεσταλμένη
159		21-10- 2016		866€	Ο προσφεύγων είχε ισχυριστεί στα υπομνήματά του και ισχυρίζεται στην ενδικοφανή προσφυγή ότι αποτελεί μεταφορά από το ταμείο της επιχείρησης και η καταθέτρια ήταν απεσταλμένη
163		21-11- 2016		3.000€	Ο προσφεύγων είχε ισχυριστεί στα υπομνήματά του και ισχυρίζεται στην ενδικοφανή προσφυγή ότι αποτελεί είσπραξη τιμολογίου από την επιχείρηση «.....» ή

					» με ΑΦΜ
170		14-12- 2016		2.663,28€	Ο προσφεύγων είχε ισχυριστεί στα υπομνήματά του και ισχυρίζεται στην ενδικοφανή προσφυγή ότι αποτελεί είσπραξη τιμολογίου από την επιχείρηση «..... ή» με ΑΦΜ
	ΣΥΝΟΛΟ 2016			12.438,80€	

Επειδή, όπως ορίζει το άρθρο 21 «Κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα» του ν.4172/2013: «4. Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.»

Επειδή, σύμφωνα με τις οδηγίες της Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. ΠΟΛ.1175/ 16-11-2017 «Διευκρινίσεις για θέματα ελέγχου προσαύξησης περιουσίας»:

«Σε συνέχεια ερωτημάτων που αφορούν στη διενέργεια ελέγχων αναφορικά με προσαύξηση περιουσίας φορολογουμένων, ανεξαρτήτως του τρόπου ή της μεθόδου προσδιορισμού της φορολογητέας ύλης και κατόπιν πρόσφατης σχετικής νομολογίας του ΣτΕ, επισημαίνονται τα εξής:

1. Δεν υφίσταται προσαύξηση περιουσίας κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013, στην περίπτωση κατά την οποία είναι εμφανής η πηγή προέλευσης ενός χρηματικού ποσού, το οποίο εμφανίζεται ως πίστωση στον τραπεζικό λογαριασμό του ελεγχόμενου φυσικού προσώπου (π.χ. εισόδημα από κεφάλαιο, εισόδημα από κινητές αξίες, εισόδημα Δ' πηγής του ν.2238/1994, πώληση περιουσιακών στοιχείων, δάνειο, κ.τλ.), ακόμα και αν το ποσό αυτό δεν συμπεριελήφθη στις σχετικές δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, ενώ υπήρχε σχετική υποχρέωση. Στις περιπτώσεις αυτές, εφόσον οι εν λόγω πιστώσεις συνεπάγονται φορολογική υποχρέωση στον φόρο εισοδήματος, ο καταλογισμός δεν θα γίνεται κατ' επίκληση των ανωτέρω διατάξεων, αλλά των, κατά περίπτωση, εφαρμοστέων διατάξεων του ν.2238/1994 ή του ν.4172/2013, αναλόγως του είδους του εισοδήματος.

2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου.

Σημειώνεται ότι ο φορολογούμενος οφείλει κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα στοιχεία των φορολογικών του δηλώσεων. Η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή των αποδείξεων σε βάρος του.

...

5.4. Ο χαρακτηρισμός μιας πίστωσης σε λογαριασμό στον οποίο συμμετέχει ο ελεγχόμενος ως προερχόμενης ή σχετιζόμενης με ατομική επιχειρηματική δραστηριότητα εξετάζεται ως πραγματικό γεγονός. Εφόσον αποδειχθεί ότι προέρχεται από ατομική επιχειρηματική δραστηριότητα, δηλαδή προσδιορίζεται το είδος της παρασχεθείσας υπηρεσίας και ο λήπτης αυτής ή το πωληθέν αγαθό και ο αγοραστής αυτού, τότε φορολογείται, κατά περίπτωση, με τις οικείες διατάξεις του ν. 2238/1994 (άρθρα 28, 40, 48 κ.λπ.) ή την παρ.1 του άρθρου 21 του ν. 4172/2013 και υπόκειται σε τυχόν λοιπές φορολογίες (π.χ. ΦΠΑ), εάν δεν έχει ήδη φορολογηθεί.

Στην περίπτωση που ο ελεγχόμενος συμμετέχει σε οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο (ΟΕ, ΕΕ, ΑΕ, ΕΠΕ, ΙΚΕ), κοινωνία ή κοινοπραξία, και το ποσό που πιστώνεται σε λογαριασμό στον οποίο συμμετέχει το φυσικό πρόσωπο είναι ποσό που αποδεικνύεται ότι αφορά συναλλαγές ή εισόδημα ή περιουσία του νομικού προσώπου ή κοινωνίας ή κοινοπραξίας, δεν συνιστά προσαύξηση περιουσίας, καθώς είναι γνωστής προέλευσης. Στην περίπτωση αυτή το ποσό δύναται να συνιστά δάνειο (αν τούτο προκύπτει από τις σχετικές εγγραφές στα βιβλία ή από άλλα στοιχεία), ή ταμειακή διευκόλυνση, ανάλογα με τα πραγματικά περιστατικά της κάθε περίπτωσης, κατά την κρίση του ελέγχου.

Επισημαίνεται ότι αν αυτό το ποσό επεστράφη στο νομικό πρόσωπο (ή κοινωνία ή κοινοπραξία) πριν από την διενέργεια του ελέγχου, τότε αποτελεί δάνειο ή ταμειακή διευκόλυνση (ανάλογα με τα πραγματικά περιστατικά) για το φυσικό πρόσωπο και η τυχόν απόδοση (υπεραξία) αποτελεί εισόδημα του φυσικού προσώπου εφόσον στο νομικό πρόσωπο επεστράφη μόνο το κεφάλαιο.

Σε κάθε περίπτωση οι σχετικές πιστώσεις αξιολογούνται σε σχέση με τα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης, λαμβανομένου υπόψη και του αναλογούντος ΦΠΑ, ανάλογα με την περίπτωση. Σε περίπτωση που ο φορολογούμενος επικαλείται μεν τη λήψη δανείου από ελληνική ή αλλοδαπή επιχείρηση, αλλά δεν υπάρχει σχετικό έγγραφο βέβαιης χρονολογίας ούτε και μπορεί να αποδειχθεί η λήψη του δανείου αυτού από άλλα στοιχεία (π.χ. κινήσεις τραπεζικών λογαριασμών του δανειστή ή του δανειζόμενου από τις οποίες να προκύπτει δόση ή επιστροφή χρημάτων), τότε ο ισχυρισμός του φορολογούμενου περί δανείου δεν μπορεί να γίνει δεκτός.»

Επειδή, σύμφωνα με τις οδηγίες της ΔΕΑΦ Α' 1144110 ΕΞ 2015/ 5-11-2015 «Διευκρινίσεις για θέματα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας»:

«Απαντώντας σε προφορικά και γραπτά ερωτήματα περί της ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας για την ορθή και ομοιόμορφη εφαρμογή τους, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Α' Ανάλωση κεφαλαίου προηγούμενων ετών

...

Β' Προσαύξηση περιουσίας

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθ. 21 του ΚΦΕ, κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικοιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία, θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.

2. Επιπλέον, με τις διατάξεις του άρθρου 39 του ΚΦΔ ορίζεται ότι σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του ΚΦΕ, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία, είτε απαλλάσσεται από τον φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.

3. Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικοιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, και ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα.

Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα.

4. Η προσαύξηση της περιουσίας μπορεί να αναφέρεται σε κινητή ή ακίνητη περιουσία οποιασδήποτε μορφής, όπως οικόπεδα, σπίτια, αυτοκίνητα, σκάφη, αεροσκάφη, τραπεζικές καταθέσεις και πάσης φύσεως χρεόγραφα, (μετοχές, τοκομερίδια, ομόλογα, αμοιβαία κεφάλαια κλπ.), η οποία δεν δικαιολογείται από τα εισοδήματα που δηλώνει ο φορολογούμενος. Η μεταβολή της σύνθεσης ή της διατήρησης της περιουσίας δεν σημαίνει απαραίτητα και την προσαύξησης της.

5. Σε κάθε περίπτωση, οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας διαπιστωθεί κατά τον έλεγχο, προκειμένου να φορολογηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγρ. 4 του άρθρου 29 του ΚΦΕ, δηλαδή με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%), απαιτείται να ελέγχονται και να συνεκτιμώνται και οι τυχόν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων του άρθρου 32 του ΚΦΕ.

...

8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν

συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς.

Επιπλέον ο έλεγχος κρίνει και τεκμηριώνει εάν πρόκειται ή όχι για «πρωτογενείς καταθέσεις», δηλαδή για ποσά που προέρχονται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία και δεν προέρχονται από αναλήψεις από άλλους τραπεζικούς λογαριασμούς.

Σημειώνεται ότι δεν αντίκειται στη φορολογική νομοθεσία η ανάληψη χρηματικών ποσών και η αποδεδειγμένη επανακατάθεση μέρους ή του συνόλου αυτών και ούτε προβλέπεται χρονικός περιορισμός για την διαδικασία κίνησης χρηματικών κεφαλαίων.

9. Όταν δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η προσαύξηση της περιουσίας, τότε αυτή φορολογείται στη χρήση που διαπιστώνεται από τον έλεγχο ότι επήλθε. Ο φορολογούμενος δύναται σε κάθε περίπτωση να αποδείξει ότι ο χρόνος αυτός είναι διάφορος από αυτόν που διαπιστώθηκε από τον έλεγχο.»

Επειδή, σύμφωνα με την Απόφαση του Β' Τμήματος του ΣτΕ 1895/2018: «Ωστόσο, η φορολογική αρχή δεν ανταποκρίνεται στο εν λόγω βάρος της σε περίπτωση, που δεν προβαίνει στην κατά τα ανωτέρω (τεκμηριωμένη) κρίση, αλλά απλώς θεωρεί ότι πρόκειται για περιουσιακή προσαύξηση άγνωστης προέλευσης (επομένως, δυνάμενη να προέρχεται και από πηγή ή αιτία μη αναγόμενη στην άσκηση ελευθέρου επαγγέλματος) και, συνακόλουθα, βάσει των ανωτέρω διατάξεων του άρθρου 48 παρ. 3 του ΚΦΕ, για εισόδημα από υπηρεσίες ελευθέρων επαγγελματιών. Και τούτο, διότι οι τελευταίες αυτές διατάξεις, εντασσόμενες στη νομοθεσία περί φορολογίας εισοδήματος (και όχι περί φορολογικών στοιχείων), στο μέτρο που προβλέπουν ότι εισόδημα άγνωστης πηγής ή αιτίας λογίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθέρων επαγγελματιών, απλώς υπάγουν, κατά πλάσμα δικαίου και για τις ανάγκες της επιβολής του φόρου εισοδήματος (όχι και για την εφαρμογή του Κ.Β.Σ. ή της νομοθεσίας περί επιβολής κυρώσεων, λόγω παραβίασης των διατάξεών του), το εισόδημα άγνωστης προέλευσης στη φορολογία εισοδήματος από την άσκηση ελευθέρων επαγγελματιών, η υπαγωγή δε αυτή δεν έχει την έννοια ότι το επίμαχο εισόδημα συνιστά πράγματι καρπός της άσκησης ελευθέρου επαγγέλματος, ώστε να

επιβάλλεται η υποχρέωση έκδοσης αντίστοιχης απόδειξης παροχής υπηρεσιών, σύμφωνα με το Κ.Β.Σ. (ΣΤΕ 886/2016, 7μελής).»

Επειδή, σύμφωνα με την Απόφαση του Β' Τμήματος του ΣΤΕ 1893/2018:

«4. ... Επομένως, οφείλει, κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της φορολογικής ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, πληροφοριακά στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα (μη απορριφθέντα από τη φορολογική αρχή) στοιχεία των δηλώσεών του φορολογίας εισοδήματος. Και ναι μεν μπορεί, κατ' εξαίρεση, να αντιταχθεί, εν όλω ή εν μέρει, στην εκπλήρωση της ανωτέρω υποχρέωσής του, επικαλούμενος κάποιο υπέρτερο δικαίωμά του, όπως, ιδίως, το δικαίωμα μη αυτοενοχοποίησής του, αλλά, πάντως, η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς που προβάλλει προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών στους τραπεζικούς λογαριασμούς του λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή (και περαιτέρω, σε περίπτωση άσκησης ένδικης προσφυγής, από το διοικητικό δικαστήριο) των αποδείξεων σε βάρος του και επιτρέπεται να οδηγήσει στη συναγωγή συμπερασμάτων προς θεμελίωση της ύπαρξης παράβασης ανακρίβειας της δήλωσής του και αντίστοιχης παράβασης φοροδιαφυγής, η τέλεση της οποίας μπορεί να προκύπτει όχι μόνο με βάση άμεσες αποδείξεις, αλλά και από έμμεσες αποδείξεις (άλλως, "τεκμήρια"), ήτοι από αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις, οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες και ελλείψει άλλης εύλογης και αρκούντως τεκμηριωμένης, ενόψει των συνθηκών, εξήγησης, που ευλόγως αναμένεται από τον φορολογούμενο, είναι ικανές να προσδώσουν στέρεη πραγματική βάση στο συμπέρασμα περί διάπραξης της αποδιδόμενης παράβασης. Τούτο δεν συνιστά αντιστροφή του βάρους απόδειξης, αλλά κανόνα που αφορά στη φύση και στον τρόπο εκτίμησης των αποδεικτικών στοιχείων. Ειδικότερα, τέτοια στοιχεία έμμεσης απόδειξης (ύπαρξης μη δηλωθέντος φορολογητέου εισοδήματος) μπορούν να θεωρηθούν ότι συντρέχουν σε περίπτωση στην οποία τραπεζικός λογαριασμός του φορολογούμενου, μέσω του οποίου πραγματοποιείται έμβασμα, περιλαμβάνει μεγάλο ποσό το οποίο δεν καλύπτεται από τα (νομίμως φορολογηθέντα ή απαλλαχθέντα του φόρου) εισοδήματα που αυτός έχει δηλώσει στη φορολογική αρχή ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη πηγή ή αιτία. Περαιτέρω, το προαναφερόμενο, εμμέσως αποδεικνυόμενο, εισόδημα, ως άγνωστης πηγής ή αιτίας, λογίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από ελευθέριο επάγγελμα, κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 48 παρ. 3 (εδ. α') του ΚΦΕ, η οποία είναι, κατά τούτο, αρκούντως σαφής και προβλέψιμη στην εφαρμογή της, για το μέσο επιμελή φορολογούμενο, ο οποίος δεν θα μπορούσε να έχει τη δικαιολογημένη πεποίθηση ότι τέτοιο εισόδημα του μένει αφορολόγητο.»

Επειδή, σύμφωνα με την Απόφαση του Β' Τμήματος του ΣΤΕ 886/2016: «Ως εκ τούτου ορθώς κατ' αρχήν η φορολογική αρχή θεώρησε τις καταθέσεις του προσφεύγοντος ως εισόδημα από παροχή υπηρεσιών, εφ' όσον υπερέβαιναν τα δηλωθέντα εισοδήματά του, χωρίς να απαιτείται

η εξειδίκευση των υπηρεσιών αυτών δια της αναφοράς των ως άνω στοιχείων που επικαλείται ο προσφεύγων, καθ' όσον ο προσφεύγων έχει το βάρος αποδείξεως της πραγματικής πηγής ή αιτίας προελεύσεώς τους.»

Επειδή, σύμφωνα με την Απόφαση του Β' Τμήματος του ΣτΕ 884/2016: «9. Επειδή, σύμφωνα με όσα έγιναν ερμηνευτικώς δεκτά στην προηγούμενη σκέψη, στο πρώτο σκέλος του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος προσήκει η ακόλουθη απάντηση: Κατά την αρκούντως σαφή και προβλέψιμη έννοια της διάταξης (του εδαφίου α') της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ΚΦΕ (όπως η παράγραφος αυτή ίσχυε πριν από την προσθήκη σε αυτήν εδαφίου β' με το άρθρο 15 παρ. 3 του ν. 3888/2010), ερμηνευόμενης σε συνδυασμό, αφενός, με τις διατάξεις του άρθρου 66 (παρ. 1) του ίδιου νόμου και ήδη των άρθρων 14 (παρ. 1), 15 (παρ. 3) και 27 (παρ. 1) του ν. 4174/2013 και, αφετέρου, με τον κανόνα περί δυνατότητας έμμεσης απόδειξης ύπαρξης μη δηλωθέντος φορολογητέου εισοδήματος και αντίστοιχης φορολογικής παράβασης, ποσό τραπεζικού λογαριασμού και αντίστοιχου εμβάσματος μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα από ελευθέριο επάγγελμα του δικαιούχου του λογαριασμού και χορηγήσαντος την εντολή διενέργειας του εμβάσματος, εφόσον δεν καλύπτεται από τα δηλωθέντα εισοδήματά του ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, την οποία είτε αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε εντοπίζει η φορολογική αρχή, στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου.»

Επειδή ο προσφεύγων προσκόμισε στον έλεγχο, σε συνέχεια του Σημειώματος Διαπιστώσεων Ελέγχου και των προσωρινών πράξεων που του είχαν επιδοθεί: α)καρτέλες αναλυτικού καθολικού κινήσεων πελατών, β)αντίγραφα ημερήσιων κινήσεων του ταμείου της εταιρείας, γ)καρτέλα αναλυτικού καθολικού του ταμείου ετών 2015 και 2016, δ)καρτέλα αναλυτικού καθολικού δοσοληπτικού λογαριασμού 35 από τα βιβλία της εταιρείας, ε)αντίγραφα τιμολογίων πωλήσεων των πελατών της εταιρείας, στ)αντίγραφο της αναλυτικής κίνησης του λογαριασμού του στην Τράπεζα Πειραιώς που χρησιμοποιούσε για τις ανάγκες της εταιρείας.

Αναφορικά με τις συγκεκριμένες καταθέσεις

Για το φορολογικό έτος 2015

Επειδή, αναφορικά με την κατάθεση με α/α 43 στο λογαριασμό στις 25-5-2015 από τον ποσού 230€, ο προσφεύγων είχε ισχυριστεί στα υπομνήματά του και ισχυρίζεται και στην ενδικοφανή προσφυγή ότι αποτελεί μεταφορά από το ταμείο της επιχείρησης που κατέθεσε απεσταλμένος. Η συγκεκριμένη κατάθεση είναι ονομαστική και δεν περιλαμβάνει κάποιο άλλο χαρακτηρισμό – σχόλιο στην αιτιολογία της που θα μπορούσε να παραπέμπει στην κίνηση που επικαλείται ο προσφεύγων. Σύμφωνα με την έκθεση ελέγχου, δεν βρέθηκε πελάτης της επιχείρησης με την επωνυμία ή τίτλο ίδιο με το όνομα του καταθέτη και

δεδομένου ότι δεν προσκομίζεται οιοδήποτε επιπλέον στοιχείο με την κρινόμενη ενδικοφανή προσφυγή που θα μπορούσε να αποδείξει τον ισχυρισμό του προσφεύγοντα, ο ισχυρισμός αυτός απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Επειδή, αναφορικά με την κατάθεση με α/α 58 στο λογαριασμόστις 24-8-2015 από τον ποσού 437,81€, ο προσφεύγων είχε ισχυριστεί στο από 11-12-2018 υπόμνημά του ότι αποτελούσε είσπραξη τιμολογίου από την επιχείρηση «.....» με ΑΦΜ, αλλά δεν εμφανιζόταν αντίστοιχη κίνηση στην καρτέλα πελάτη. Στο από 4-3-2019 υπόμνημά του ισχυρίστηκε ότι αποτελούσε μεταφορά από το ταμείο της επιχείρησης και στην ενδικοφανή προσφυγή ισχυρίζεται ότι αποτελεί είσπραξη από τον πελάτη «.....». Η συγκεκριμένη κατάθεση είναι ονομαστική και δεν εμφανιζόταν αντίστοιχη κίνηση στο αναλυτικό καθολικό του λογαριασμού του πελάτη, σύμφωνα με την έκθεση ελέγχου. Επίσης, δεν βρέθηκε πελάτης της επιχείρησης με την επωνυμία ή τίτλο ίδιο με το όνομα του καταθέτη και δεδομένου ότι δεν προσκομίζεται οιοδήποτε επιπλέον στοιχείο με την κρινόμενη ενδικοφανή προσφυγή που θα μπορούσε να αποδείξει τον ισχυρισμό του προσφεύγοντα, ο ισχυρισμός αυτός απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Επειδή, αναφορικά με την κατάθεση με α/α 75 στο λογαριασμόστις 27-10-2015 από τον ποσού 847,50€, ο προσφεύγων είχε ισχυριστεί στα υπομνήματά του και ισχυρίζεται και στην ενδικοφανή προσφυγή ότι αποτελεί είσπραξη τιμολογίου από την επιχείρηση «.....» με ΑΦΜ Η συγκεκριμένη κατάθεση είναι ονομαστική και δεν περιλαμβάνει κάποιο άλλο χαρακτηρισμό – σχόλιο στην αιτιολογία της που θα μπορούσε να παραπέμπει στην κίνηση που επικαλείται ο προσφεύγων. Σύμφωνα με την έκθεση ελέγχου, δεν βρέθηκε πελάτης της επιχείρησης με την επωνυμία ή τίτλο ίδιο με το όνομα του καταθέτη και δεδομένου ότι δεν προσκομίζεται οιοδήποτε επιπλέον στοιχείο με την κρινόμενη ενδικοφανή προσφυγή που θα μπορούσε να αποδείξει τον ισχυρισμό του προσφεύγοντα, ο ισχυρισμός αυτός απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Για το φορολογικό έτος 2016

Επειδή, αναφορικά με τις καταθέσεις από τον στο λογαριασμό: α) με α/α 97 στις 26-1-2016 ποσού 217€, β) με α/α 163 στις 21-11-2016 ποσού 3.000€ και γ) με α/α 170 στις 14-12-2016 ποσού 2.663,28€, ο προσφεύγων είχε ισχυριστεί στα υπομνήματά του και ισχυρίζεται και στην ενδικοφανή προσφυγή ότι αποτελούν εισπράξεις από υπερβάλλον ποσό επιταγών από την επιχείρηση «..... ή» με ΑΦΜ Οι συγκεκριμένες καταθέσεις δεν αντιστοιχούν σε πιστώσεις στο αναλυτικό καθολικό του λογαριασμού του πελάτη και δεδομένου ότι δεν προσκομίζεται οιοδήποτε επιπλέον στοιχείο με την κρινόμενη ενδικοφανή προσφυγή που θα

μπορούσε να αποδείξει τον ισχυρισμό του προσφεύγοντα, ο ισχυρισμός αυτός απορρίπτεται ως αβάσιμος για όλες τις ανωτέρω πιστώσεις.

Επειδή, αναφορικά με τις καταθέσεις από την στο λογαριασμό: α) με α/α 106 στις 29-2-2016 ποσού 680€, β) με α/α 146 στις 25-7-2016 ποσού 1.000€ και γ) με α/α 159 στις 21-10-2016 ποσού 866€, ο προσφεύγων είχε ισχυριστεί στα υπομνήματά του και ισχυρίζεται και στην ενδικοφανή προσφυγή ότι αποτελούν μεταφορά από το ταμείο της επιχείρησης και η καταθέτρια ήταν απεσταλμένη. Οι συγκεκριμένες καταθέσεις είναι ονομαστικές και δεν περιλαμβάνουν κάποιο άλλο χαρακτηρισμό – σχόλιο στην αιτιολογία τους που θα μπορούσαν να παραπέμπουν στην κίνηση που επικαλείται ο προσφεύγων. Σύμφωνα με την έκθεση ελέγχου, δεν βρέθηκε πελάτης της επιχείρησης με την επωνυμία ή τίτλο ίδιο με το όνομα του καταθέτη και δεδομένου ότι δεν προσκομίζεται οιοδήποτε επιπλέον στοιχείο με την κρινόμενη ενδικοφανή προσφυγή που θα μπορούσε να αποδείξει τον ισχυρισμό του προσφεύγοντα, ο ισχυρισμός αυτός απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Επειδή, αναφορικά με την κατάθεση με α/α 132 στο λογαριασμό στις 9-6-2016 από τον ποσού 200€, ο προσφεύγων είχε ισχυριστεί στα υπομνήματά του και ισχυρίζεται και στην ενδικοφανή προσφυγή ότι αποτελεί μεταφορά από το ταμείο της επιχείρησης που κατέθεσε απεσταλμένος. Η συγκεκριμένη κατάθεση είναι ονομαστική και δεν περιλαμβάνει κάποιο άλλο χαρακτηρισμό – σχόλιο στην αιτιολογία της που θα μπορούσε να παραπέμπει στην κίνηση που επικαλείται ο προσφεύγων. Σύμφωνα με την έκθεση ελέγχου, δεν βρέθηκε πελάτης της επιχείρησης με την επωνυμία ή τίτλο ίδιο με το όνομα του καταθέτη και δεδομένου ότι δεν προσκομίζεται οιοδήποτε επιπλέον στοιχείο με την κρινόμενη ενδικοφανή προσφυγή που θα μπορούσε να αποδείξει τον ισχυρισμό του προσφεύγοντα, ο ισχυρισμός αυτός απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Επειδή, αναφορικά με την κατάθεση με α/α 134 στο λογαριασμό στις 9-6-2016 ποσού 3.812,52€, ο προσφεύγων είχε ισχυριστεί στο από 11-12-2018 υπόμνημά του ότι αποτελούσε μεταφορά από το ταμείο της επιχείρησης από το αναλυτικό καθολικό του οποίου υπάρχει μόνο πίστωση 437,81€. Στο από 4-3-2019 υπόμνημά του ισχυρίστηκε ότι αποτελούσε είσπραξη τιμολογίου από την επιχείρηση «.....» με ΑΦΜ, αλλά δεν εμφανιζόταν αντίστοιχη κίνηση στην καρτέλα πελάτη, και στην ενδικοφανή προσφυγή ισχυρίζεται ότι αποτελεί κατάθεση επιταγής πελάτη. Δεν εμφανιζόταν αντίστοιχη κίνηση στο αναλυτικό καθολικό του λογαριασμού του πελάτη, σύμφωνα με την έκθεση ελέγχου. Επίσης, δεν υπάρχει αντίστοιχη κίνηση στο αναλυτικό καθολικό του ταμείου και δεδομένου ότι δεν προσκομίζεται οιοδήποτε επιπλέον στοιχείο με την κρινόμενη ενδικοφανή προσφυγή που θα μπορούσε να αποδείξει τον ισχυρισμό του προσφεύγοντα, ο ισχυρισμός αυτός απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Επειδή οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στην από 1-10-2019 έκθεση ελέγχου της Δ.Ο.Υ. Ε' ΠΕΙΡΑΙΑ επί της οποίας εδράζονται οι προσβαλλόμενες πράξεις, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες, η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με αριθμό/ 13-11-2019 ενδικοφανούς προσφυγής του με ΑΦΜ και επικύρωση όλων των προσβαλλόμενων πράξεων.

Οριστική φορολογική υποχρέωση - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Προσδιορισμός φόρου εισοδήματος για το φορολογικό έτος 2015 (πράξη/2019):

Διαφορά φόρου	500,05€
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας	250,03€
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	750,08€

Προσδιορισμός φόρου εισοδήματος για το φορολογικό έτος 2016 (πράξη/2019):

Διαφορά φόρου	4.104,80€
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας	2.052,40€
Ειδική εισφορά αλληλεγγύης	197,94€
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ	6.355,14€

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία, στον υπόχρεο.

**Ακριβές Αντίγραφο
Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.